

Sygn. akt XP 371/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia Wydział X Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marcin Szajner

Protokolant: Monika Biegańska

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2014 r. we Wrocławiu

przy udziale -

z powództwa B. S. Ż.

przeciwko W. D.- D. S. D. i. K. we W.

o uchylenie kary porządkowej nagany

I. uchyla karę porządkową nagany z dnia 8 marca 2013r ;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w sprawie;

III. pozostałe koszty postępowania ponosi ostatecznie Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 10 kwietnia 2013 r. (data stempla pocztowego), skierowanym przeciwko stronie pozwanej, W. D.– D. S. D. i. K. we W., powódka B. S. Ż. wniosła o uchylenie kary porządkowej nagany nałożonej na nią w dniu 8 marca 2013 r. oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odwołania, powódka podniosła, iż pismem z dnia 8 marca 2013 r. otrzymała informację pisemną o udzieleniu jej kary nagany, od której pismem z dnia 14 marca 2013 r. wniosła sprzeciw. Jednak pracodawca pismem z dnia 26 marca 2013 r. odrzucił jej sprzeciw.

Przede wszystkim powódka podniosła, iż za zarzucany jej czyn, strona pozwana nie mogła ukarać ja karą porządkową, albowiem nie przewiduje tego art. 108 k.p. Ponadto, wskazała, iż stanowisko zawarte przez pracodawcę, a wyrażone w informacji o ukaraniu jest pozbawione podstaw faktycznych i prawnych. Powódka przy realizowaniu przedmiotowej inwestycji pełniła funkcję inżyniera kontraktu, a do jej zadań nie należało nadzorowanie realizacji inwestycji (jak to wskazuje strona pozwana w informacji o ukaraniu), a jednymi jej „koordynowanie i monitorowanie”. Natomiast rolę osoby nadzorującej na budowie pełni konkretny inspektor nadzoru, który w tym przypadku był inspektor nadzoru ww. inwestycji ds. robót drogowych i to właśnie on zrobił stosowny wpis w dzienniku budowy, na który powołuje się strona pozwana w informacji o ukaraniu. Powódka wskazała, iż nie miała wymaganych uprawnień, aby takich wpisów dokonać.

W ocenie powódki istotnym jest, iż strona pozwana wskazała w informacji o ukaraniu, iż brak oznakowania pionowego został zauważony na skrzyżowaniu ulic K. i. S. w S., gdy tymczasem skrzyżowanie to nie należało do terenu budowy monitorowanego przez powódkę, gdyż zajmowała się ona pracami wykonywanymi na skrzyżowaniu ulic K. i. S..

Powódka podniosła, iż nie może ponosić odpowiedzialności za nienależyty nadzór nad inwestycją oraz potwierdzeniem nieprawdy, bowiem do odbioru robót końcowych w zakresie spornego zadania inwestycyjnego została powołana specjalna komisja, w skład której ona nie wchodziła. Była wyłącznie osobą, która miała brać udział w czynnościach odbioru, co wynika z treści ww. zarządzenia i w praktyce do jej zadań należało tylko umożliwienie dokonania odbioru przez komisję, jak również przedkładania na jej żądanie stosownych dokumentów, a także wykonywać wskazane prace konieczne do skutecznego dokonania odbioru końcowego.

Dodatkowo powódka wskazała na niewspółmierność zastosowanej wobec niej kary. Skoro bowiem to komisja odpowiedzialna była za odbiór przedmiotowej inwestycji i to jej członkowie powinni ponieść surowszą karę, a tymczasem członkowie komisji zostali ukarani karą upomnienia, podczas gdy ona kara nagany.

Ponadto, w ocenie powódki, ukaranie nastąpiło po określonym w przepisach prawa pracy terminie (k. 2-11).

Zarządzeniem przewodniczącego z dnia 23 maja 2013 r. na podstawie art. 132 § 1 k.p.c. zastał dokonany zwrot odpowiedzi na pozew d ani 6 maja 2013 r. (k. 65).

Wyrokiem zaocznym z dnia 24 maja 2013 r. w poszczególnych pkt. wyroku orzeczono o:

I. uchyleniu kary porządkowej nagany nałożonej na powódkę B. S. Ż. w dniu 8 marca 2013 r.,

II. zasądzeniu od pozwanej W. D. – D. S. D. i. K. we W. na rzecz powódki B. S. Ż. kwotę 77 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w sprawie;

III. nakazano pozwanej W. D. – D. S. D. i. K. we W. uiszczyć na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Śródmieścia) kwotę 60 zł tytułem opłaty od pozwu od uiszczenia której powódka była zwolniona z mocy ustawy;

IV. wyrokowi w punkcie II i III sentencji wyroku nadano rygor natychmiastowej wykonalności do wysokości (k. 70).

W sprzeciwie od wyroku zaocznego, strona pozwana W. D. – D. S. D. i. K. we W., wniosła o uchylenie wyroku zaocznego i oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powódki kosztów sądowych oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przewidzianych.

W uzasadnieniu sprzeciwu, strona pozwana zarzuciła, iż błędne wysłanie korespondencji na adres powódki nie była zawinione przez pełnomocnika strony pozwanej tylko przez pracownika administracji.

Ponadto, strona pozwana zarzuciła, iż kierowała się przede wszystkim katalogiem obowiązków powódki określonych zarówno w jej zakresie obowiązków jak i w regulaminie pracy.

Przy realizacji spornej inwestycji powódka pełniła funkcje inżyniera kontraktu, do którego obowiązków wg. FIDC należało:

- administrowanie kontraktem – zarządzanie przedsiębiorstwem,
- nadzór techniczny i prawny na budowie (inspektor nadzoru inwestycyjnego),
- kontrola i weryfikacja dokumentacji wykonawczej.

Jednocześnie strona pozwana zarzuciła, iż co prawda w dniu 15 marca 2013 r. stwierdzono brak oznakowania pionowego na skrzyżowaniu ulic K. i. S. w S., jednakże ustalenie osób odpowiedzialnych za zaistniałą sytuację zostało dokonane na początku marca 2013 r.

Strona pozwana nie podzieliła również stanowiska powódki, co do tego, iż nie miała ona żadnych uprawnień w zakresie nadzorowania wykonania oznakowania i że to inspektor nadzoru ponosi całą winę. Kontrakt był realizowany na podstawie warunków FIDIC, a powódka była inżynierem kontraktu, które były scedowane na asystentów, za których działania powódka ponosiła odpowiedzialność jak za własne.

Odnosząc się do podania w informacji o ukaraniu niewłaściwej ulicy, strona pozwana wskazała, iż błąd ten był oczywista omyłka pisarską, która została niezwłocznie sprostowana pismem dnia 15 marca 2013 r. Nie było bowiem wątpliwości w powyższej materii w trakcie składania przez powódkę wyjaśnień przez wręceniem jej kary nagany.

W ocenie strony pozwanej na szczególną uwagę zasługuje przede wszystkim treść zarządzenia nr 3/2013 dyrektora DSDIK, na mocy którego została powołana komisja do odbioru końcowego wykonanych robót drogowych. Praca komisji odbywała się przy udziale inspektorów oraz powódki, jako inżyniera kontraktu. Zatem pomimo, iż powódka nie była członkiem komisji miała prawo, a wręcz obowiązek zgłaszać zastrzeżenia w trakcie prac odbiorowych, które mogły mieć wpływ na odebranie obiektu.

Złożenie podpisu pod protokołem zatwierdzającym odbiór obiektu bez wniesienia zastrzeżeń jest jednoznaczne z potwierdzeniem wszystkich zawartych w protokole informacji zgodnie ze stanem faktycznym, a więc potwierdzeniem zrealizowania ustaleń zawartych w poprzednich protokołach.

Ustosunkowując się do rodzaju nałożonej kary strona pozwana wskazała, iż pracodawca nie ma obowiązku gradacji kary kar porządkowych w ten sposób, że najpierw upomni pracownika a dopiero przy innej okazji udzieli mu nagany, jeżeli w jego ocenie przewinienie zasługuje na łagodniejszą formę (k. 77-88).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka B. S. Ź. została zatrudniona przez stronę pozwaną, W. D. – D. S. D. i. K. we W., z dniem 17 sierpnia 2010 r. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku głównego inżyniera ds. realizacji inwestycji. Miejszem wykonywania pracy była D. S. D. i. K. we W. oraz miejsca położenia baz i dróg obsługiwanych przez pracodawcę.

Średnie miesięczne wynagrodzenie powódki z trzech ostatnich miesięcy wynosiło 7.558,33 zł brutto (5.332,93 netto).

Dowody: umowa o pracę na czas nieokreślony z 26.04.2013 r. (akta osobowe powódki),

zaświadczenie o zarobkach k. 89.

Do zakresu obowiązków powódki na stanowisku głównego inżyniera ds. realizacji inwestycji należało między innymi pełnienie funkcji koordynatora lub kierownika projektu lub inżyniera kontraktu przy realizacji inwestycji.

Dowód zakres obowiązków i uprawnień powódki (akta osobowe powódki).

Powódka ukończyła P. W.W. B. L. w zakresie specjalności inżyniera lądowego. Posiada uprawnienia do wykonywania samodzielnej funkcji kierownika budowy i robót w specjalności konstrukcyjno-inżynierskiej w zakresie budowy dróg oraz w specjalności konstrukcyjno-budowlanej w zakresie mostów. Ponadto, posiada uprawnienia budowlane do projektowania bez ograniczeń w specjalności mostowej.

Dowody: dyplom ukończenia P. W., decyzje o stwierdzeniu przygotowania zawodowego (akta osobowe powódki).

U strony pozwanej obowiązuje regulamin pracy.

Zgodnie z § 16 regulaminu pracy, pracownik jest obowiązany wykonywać pracę sumiennie i starannie oraz stosować się do poleceń przełożonych, które dotyczą pracy, jeżeli nie są one sprzeczne z przepisami prawa lub umowy o pracę.

Zgodnie z § 18 pkt 1 regulaminu, pracownik jest obowiązany w szczególności do przestrzegania regulaminu pracy i ustalonego w zakładzie pracy porządku oraz regulaminu organizacyjnego

Dowód regulamin pracy strony pozwanej k. 97-113.

Bezpośrednim przełożonym powódki jest M. W.. Powódka na inwestycjach realizowanych przez stronę pozwaną w zależności od potrzeb pełni funkcje kierownika projektu albo inżyniera kontraktu, albo koordynatora, czyli odpowiada za koordynowanie, monitorowanie. W ramach realizacji inwestycji za sprawy związane z szeroko pojętym zarządzaniem projektami, czuwaniem nad tym aby te projekty były realizowane zgodnie z harmonogramem rzeczowo-finansowym, zgodnie z budżetem.

Inżynier kontraktu zgodnie z warunkami FIDIC deleguje swoje uprawnienia na swoich asystentów, które w przypadku spornej inwestycji zostały przekazane poszczególnym inspektorom nadzoru poszczególnych branż. W zakresie robót drogowych uprawnienia te w 2009 r. zostały przekazane przez ówczesnego inżyniera kontraktu M. B. asystentom: E. B. oraz K. R..

Udział powódki w spornej inwestycji rozpoczął się dopiero w październiku 2010 r., kiedy to aneksem nr 4 do umowy nr (...) z dnia 19 czerwca 2009 r. został zmieniony zapis subklauzuli 1.1.2.4. w ten sposób, iż z dniem 7 października 2010 r. powódka zastąpiła dotychczasowego inżyniera kontraktu.

W ramach powierzonego powódce stanowiska inżyniera kontraktu na odcinku, który obejmował roboty budowlane w zakresie włączenia nowo budowanej drogi wojewódzkiej do drogi krajowej (...) w miejscowości S. oraz prace na dwoma liniami kolejowymi, powódka miał być osobą koordynującą wszystkie działania, monitorującą postęp prac, sprawdzającą zgodność prac z założeniami wskazanymi w harmonogramie realizacji prac, czuwaniem nad rozliczeniami finansowymi, nad zgłaszaniem zamawiającemu potrzeb dostępności środków finansowych. Ponadto, miała uczestniczyć w radach budowy, inicjować zmiany do zawartych umów, dokonując ich opisu i oceny. W oparciu o system FIDIC, jako pierwsza miała dokonywać oceny zasadności ewentualnych roszczeń czy zgłoszeń wskazywanych przez wykonawcę, czy nadzór autorski i informować o tym zamawiającego.

Końcowy odbiór robót przebiegał dwuetapowo. Najpierw o zakończeniu robót informował zamawiającego wykonawca i dokonuje stosownych wpisów w dzienniku budowy, które później są potwierdzane przez inspektorów nadzoru danych robót. Stanowiło to potwierdzenie, iż nadana inwestycja, czy też branża jest gotowa do odbioru. Wówczas możliwy był odbiór inwestycji przez zamawiającego.

Dowody: zeznania świadka Z. N. k. 176 (płyta CD),

zeznania świadka J. J. k. 193 (płyta CD),

aneks nr 4 do umowy nr (...) z dnia 19 czerwca 2009 r. k. 126-127;

przesłuchanie stron: powódki k.205;

w charakterze strony pozwanej J. B. (1) k.205.

W dniu 13 czerwca 2012 r. M. Województwa (...) zatwierdził opracowanie projektu pn.: Stała organizacja ruchu dla budowy jezdni wschodniej drogi wojewódzkiej B. – Ł. – D.: odcinek od skrzyżowania z drogą krajową nr (...) (wraz z rondem) do skrzyżowania z drogą wojewódzką nr (...) (wraz z rondem) – rozwiązanie przejściowe (bez odcinka od (...) do (...)).

Dowody: kserokopia zatwierdzenia nr 310/2012 Marszałka W. D. z 13.06.2012 r. k. 48,

kserokopia mapki organizacji ruchu k. 50 (koperta).

Zarządzeniem nr 3/2013 Dyrektora D. S. D. i. K. we W. z dnia 10 stycznia 2013 r. została powołana komisja do odbioru końcowego wykonanych robót w zakresie zadania p.n.: Budowa jezdni wschodniej drogi wojewódzkiej B. - Ł. - D. - Etap IV zad. 2 od km 0+717,61 do km 6+308,00 realizowane w ramach zadania inwestycyjnego p.n.: „Budowa drogi wojewódzkiej od drogi krajowej Nr (...) do drogi wojewódzkiej Nr (...) wraz z ich węzłami.

Przewodniczącym komisji został Z. R., natomiast jej członkami: M. S., L. C., J. D., R. A. oraz J. C..

Powołana komisja miała działać przy udziale inspektorów nadzoru inwestorskiego oraz inżyniera kontraktu – powódki, kierownika budowy oraz kierowników robót.

Zgodnie z § 2 zarządzenia pracami komisji miał kierować jej przewodniczący, a komisja miała dokonać oceny wizualnej robót oraz jakościowej na podstawie przedłożonych przez wykonawcę oraz sprawującego nadzór inwestorski dokumentów, wyników badań i pomiarów.

Dowody: kserokopia zarządzenia DSDiK nr 3/2013 z 10.01.2013 r. wraz z załącznikiem k. 25-26, 32

W dniu 22 stycznia 2013 r. został spisany przez komisję protokół odbioru końcowego nr 1/2013 – rozpoczęcie czynności. Komisja zebrała się między innymi przy udziale powódki. Komisji zostały przedstawione dokumenty związane z przeprowadzonymi robotami. Protokół został podpisany przez obecnych na spotkaniu członków komisji oraz osoby uczestniczące w odbiorze, w tym między innymi przez powódkę.

W dniu 4 lutego 2013 r. został spisany przez komisję protokół odbioru końcowego nr 2 i 3/2013. Komisja zebrała się między innymi przy udziale powódki. Komisji zostały przedstawione dokumenty związane z przeprowadzonymi robotami. We wnioskach i ustaleniach w pkt 12.c. Komisja odnotowała, iż do 14 lutego 2013 r. wykonawca ma uzupełnić oznakowanie zgodnie z zatwierdzonym projektem organizacji ruchu docelowego.

Zgodnie z uwagami komisji do oznakowania dróg z dnia 6 lutego 2013 r., komisja w zakresie oznakowania pionowego miała uwagi co do następujących znaków: A-2, F-4, B-34, A-32, B-21. Uwagi komisji nie dotyczyły oznakowania pionowego odnoszącego się do znaków B-2 oraz C-9.

W dniu 14 lutego 2013 r. wykonawca robót sporządził notatkę służbową, w której stwierdził wykonanie wszystkich uwag komisji odbiorowej z dnia 6 lutego 2013 r., a wyniesiona organizacja ruchu jest zgodna z zatwierdzonym projektem stałej organizacji ruchu (rozwiązanie przejściowe) z maja 2012 r.

W dniu 14 lutego 2013 r. został spisany przez komisję protokół odbioru końcowego nr 4/2013. Komisja zebrała się między innymi przy udziale powódki. Komisja stwierdziła, iż ustalenia z protokołu nr 2 i 3/2013 z dnia 4 lutego 2013 r. zawarte w rozdziale III pkt 12 ppkt b-f zostały zrealizowane. Protokół został podpisany między innymi przez powódkę.

Dowody: zeznania świadka J. J. k. 193 (płyta CD),

kserokopia protokołu odbioru końcowego nr 1/2013 z 22.01.2013 r. k. 27-29,

protokół odbioru końcowego nr 1/2013 z .02.2013 r. k. 158-160,

kserokopia uwag komisji z 06.02.2013 r. k. 37-38,

kserokopia notatki służbowej wykonawcy z 14.02.2013 r. k. 39,

kserokopia protokołu odbioru końcowego nr 4/2013 z 14.02.2013 r. k. 33-36;

przesłuchanie stron: powódki k.205;

w charakterze strony pozwanej J. B. k.205.

W dniu 15 lutego 2013 r. doszło do otwarcia spornego odcinka drogi. Wówczas zorientowano się, iż na skrzyżowaniu ulic K. i S. w S. brakuje 2 znaków, przez co część kierowców wjeżdżała za skrzyżowaniem w drogę, która była przeznaczona dla kierowców jadących z naprzeciwka.

Osoba przy udziale której komisja dokonuje odbioru jest zobowiązana przede wszystkim do udzielania członkom komisji odbiorowej wszelkich informacji na temat tego co się działo w trakcie realizacji inwestycji, jeżeli komisja potrzebuje wyjaśnień do dokumentów jakie zostały wytworzone w trakcie procesu budowlanego to takie wyjaśnienia osoba przy udziale której dokonywany jest odbiór musi złożyć

W dniu 15 lutego 2013 r. po otwarciu drogi, odbyło się spotkanie, na którym uczestniczyła między innymi powódka, którego przedmiotem była organizacja ruchu na skrzyżowaniu z ulica (...) w S..

Na spotkaniu ustalono, iż w związku z sytuacją powstałą po wdrożeniu docelowej organizacji ruchu (zatwierdzenie 310/2012 z 13 czerwca 2012 r.) i dopuszczeniu do ruchu drogi wojewódzkiej zaobserwowano, że kierujący pojazdem jadącym od strony Ł. nie odczytują prawidłowo docelowego oznakowania pionowego i poziomego, w efekcie czego część pojazdów wjeżdża pod prąd na jezdni wschodniej na odcinek od skrzyżowania w kierunku DK (...).

W celu wyeliminowania zaistniałej sytuacji w trybie awaryjnym wprowadzono korektę w organizacji ruchu, która polegała na wygrodzeniu pasa lewoskrętów od strony DK (...) jezdni wschodniej w kierunku ulicy (...) w S. oraz wprowadzeniu korekt w oznakowaniu.

Mailami z dnia 21 lutego 2013 r. oraz 24 lutego 2013 r. dyrektor J. B. zwrócił się do J. J. o pilne złożenie wyjaśnień w sprawie oznakowania skrzyżowania ulic: K. i S..

Pismami z dnia 22 lutego 2013 r. oraz 25 lutego 2013 r. zostały złożone przez powódkę oraz K. R. wyjaśnienia dotyczące budowy drogi wojewódzkiej od drogi krajowej nr (...) do drogi wojewódzkiej nr (...) wraz z ich węzłami oraz dotyczące zakłócenia w płynności jazdy.

W dniu 27 lutego 2013 r. dyrektor J. B. przesłał świadkowi J. J. na jej służbową skrzynkę mailową wiadomość dotyczącą przekazania przez świadka stanowiska w sprawie nieprawidłowości w oznakowaniu pionowym mając na uwadze wcześniejsze wyjaśnienia pracowników i poprosił o wskazanie osób odpowiedzialnych za nieprawidłowości oraz wskazanie konsekwencji dyscyplinarnych dla tych osób.

Świadek J. J. w dniu 4 marca 2013 r. złożyła na piśmie wyjaśnienia, gdzie wskazała, iż za wyniesienie oznakowania pionowego na spornym odcinku odpowiadała jeden z wykonawców – firma S., i że w dniu 4 grudnia 2012 r. wpisem do dziennika budowy potwierdziła wykonanie stosownych robót. Jednocześnie zaproponowała aby w stosunku do członków komisji odbiorowej zastosować karę upomnienia, natomiast z pozostałymi osobami przy udziale których był przeprowadzany odbiór końcowy – inżynierem kontraktu oraz inżynierem robót drogowych przeprowadzić rozmowę dyscyplinującą.

W dniu 6 marca 2013 r. został sporządzony przez M. M. oraz M. S. protokół z kontroli w zakresie organizacji ruchu docelowego, która została zlecona na polecenie dyrektora strony pozwanej. Protokół z kontroli nie wskazywał ani winnych zaistniałej sytuacji, ani ewentualnych sugestii co do zastosowanych kar porządkowych.

Dowody: zeznania świadka Z. N. k. 176 (płyta CD),

zeznania świadka J. J. k. 193 (płyta CD),

zeznania świadka L. G. k. 193 (płyta CD),

kserokopia notatki służbowej z 15.02.2013 r. k. 46-47,

wydruk korespondencji mailowej z 21.02.2013 r. oraz 24.02.2013 r. k. 133-134,

wyjaśnienia z 22.02.2013 r. oraz 25.02.2013 r. k. 135-138,

ustalenia kontroli w zakresie organizacji ruchu docelowego z 06.03.2013 r. k. 128-132;

przesłuchanie stron: powódki k.205;

w charakterze strony pozwanej J. B. k.205.

W dniu 8 marca 2013 r. dyrektor strony pozwanej po wcześniejszym wysłuchaniu powódki, pismem z dnia 8 marca 2013 r. udzielił powódce karę nagany za niewłaściwe wykonywanie zadań służbowych na zadaniu „Budowa jezdni wschodniej drogi wojewódzkiej B. - Ł. - D. - Etap IV zad. 2 od km 0+717,61 do km 6+308,00 realizowane w ramach zadania inwestycyjnego p.n.: „Budowa drogi wojewódzkiej od drogi krajowej Nr (...) do drogi wojewódzkiej Nr (...) wraz z ich węzłami” polegające na nienależytym nadzorze nad realizacją w/w zadania w wyniku którego w dniu 15.02.2013 r. stwierdzono brak oznakowania pionowego znakami B-21 i C-9 na skrzyżowaniu ulic K. i. S. w S., który wpłynął na zagrożenie bezpieczeństwa uczestników ruchu drogowego, pomimo wcześniejszego potwierdzenia przez inspektora nadzoru wyniesienia oznakowania docelowej organizacji ruchu poprzez wpis w dzienniku budowy w dniu 04.01.2013 r.

Ponadto jako osoba uczestnicząca w odbiorze potwierdziła Pani nieprawdę w protokole Nr 4/2013 z dnia 14.02.2013 r. rozdział 3, że braki stwierdzone w oznakowaniu (stwierdzone wcześniej przez Panią jako osobę uczestniczącą w odbiorze w protokole Nr 2 i 3/2013 z dnia 04.02.2013 r. w rozdziale III pkt. 12 ppkt. c), zostały uzupełnione; jednakże w dniu 15.02.2013 r. stwierdzono brak oznakowania pionowego znakami B-2 i C-9 na skrzyżowaniu ulic K. i. S. w S., który wpłynął na zagrożenie bezpieczeństwa uczestników ruchu drogowego.

Pismem z dnia 14 marca 2013 r. powódka wniosła sprzeciw od nałożonej na nią kary nagany.

Pismem z dnia 15 marca 2013 r. strona pozwana poinformowała powódkę, iż w związku z udzieleniem jej kary nagany w dniu 8 marca 2013 r. omyłkowo zawarto nazwę ulicy (...) zamiast (...).

Pismem z dnia 20 marca 2013 r. powódka ustosunkowała się do pisma strony pozwanej z 15 marca 2013 r.

Pismem z dnia 25 marca 2013 r. wręczonym powódce w dniu 28 marca 2013 r. strona pozwana odrzuciła sprzeciw powódki.

Dowody: zeznania świadka L. G. k. 193 (płyta CD),

pismo z 08.03.2013 r. w sprawie udzielenie kary nagany k. 13,

sprzeciw powódki z 14.03.2013 r. k. 14-16,

pismo strony pozwanej z 15.03.2013 r. k. 21,

pismo powódki z 20.03.2013 r. k. 22,

pismo strony pozwanej z 25.03.2013 r. k. 17;

przesłuchanie stron: powódki k.205;

w charakterze strony pozwanej J. B.k.205.

W dniu 26 marca 2013 r. Marszałek W. D. zatwierdził aneks nr 2 do projektu stałej organizacji ruchu jezdni wschodniej drogi wojewódzkiej B. – Ł. – D., odcinek do drogi krajowej nr (...) do skrzyżowania z droga wojewódzką nr (...) w zakresie rozwiązań w rejonie skrzyżowania z (...) do skrzyżowania z ulicami S. i. K..

Dowody: kserokopia zatwierdzenia nr 141/2013 Marszałka W. D. z 26.03.2013 r. k. 49.

W oparciu o powyższe ustalenia faktyczne, Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo jako w pełni uzasadnione zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Kwestia stosowania przez pracodawcę kar wobec pracowników została unormowana w przepisach prawa pracy. Zgodnie z art. 108 § 1 k.p., za nieprzestrzeganie przez pracownika ustalonej organizacji i porządku w procesie pracy, przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, przepisów przeciwpożarowych, a także przyjętego sposobu potwierdzania przybycia i obecności w pracy oraz usprawiedliwiania nieobecności w pracy, pracodawca może stosować karę upomnienia albo karę nagany. Kara porządkowa może być zastosowana tylko po uprzednim wysłuchaniu pracownika (art. 109 § 2 k.p.), przed upływem 2 tygodni od powzięcia wiadomości o naruszeniu obowiązku pracowniczego i przed upływem 3 miesięcy od dopuszczenia się tego naruszenia (art. 109 § 1 k.p.). Przy stosowaniu kary bierze się pod uwagę w szczególności rodzaj naruszenia obowiązków pracowniczych, stopień winy pracownika i jego dotychczasowy stosunek do pracy (art. 111 k.p.). Tryb, w jakim pracownik może kwestionować wymierzoną mu przez pracodawcę karę porządkową, wynika z art. 112 k.p. Stanowi on, że jeżeli zastosowanie kary nastąpiło z naruszeniem przepisów prawa, pracownik może w ciągu 7 dni od dnia zawiadomienia go o ukaraniu wnieść sprzeciw (§ 1 zd. 1), zaś w ciągu 14 dni od dnia zawiadomienia o odrzuceniu tego sprzeciwu pracownik może wystąpić do sądu pracy o uchylenie zastosowanej wobec niego kary (§2). O uwzględnieniu lub odrzuceniu sprzeciwu decyduje pracodawca po rozpatrzeniu stanowiska reprezentującej pracownika zakładowej organizacji związkowej (art. 112 § 1 zd. 2 k.p.).

Na wstępie Sąd ustosunkował się zarzutów formalnych zgłaszanych przez powódkę.

W ocenie Sądu, nie jest zasadny zarzut powódki jakoby strona pozwana nie mogła zastosować wobec niej kary przewidzianej w art. 108 k.p., albowiem zarzucane jej przewinienie nie można zakwalifikować jako tego, które może skutkować odpowiedzialnością porządkową (art. 108 k.p.).

Należy tutaj wskazać, iż w myśl art. 100 § 1 k.p., obowiązkiem pracownika - zaliczanym przez kodeks pracy do obowiązków o charakterze podstawowym - jest wykonywać pracę sumiennie i starannie oraz stosować się do poleceń przełożonych, które dotyczą pracy, jeżeli nie są one sprzeczne z przepisami prawa lub umową o pracę. Natomiast wykonywanie pracy w sposób sumienny, a więc właściwy i należyty niewątpliwie odnosi się do przestrzegania przez pracownika ustalonej organizacji i porządku w procesie pracy stanowiących zorganizowany ciąg następujących po sobie czynności. Jeżeli zatem pracownik nie wykonuje należycie swoich obowiązków, mających wpływ na właściwie funkcjonowanie pracodawcy, tym samym nie przestrzega, a więc narusza ustaloną organizację i porządek w procesie pracy.

Również bezzasadny, w ocenie Sądu, był zarzut jakoby doszło do uchybienia terminu do nałożenia kary.

Kwestia niewłaściwego oznakowania skrzyżowania ulic: K. i S. została stwierdzona w dniu 15 lutego 2013 r. Jednakże tego dnia strona pozwana nie posiadała jeszcze informacji odnośnie ewentualnych osób odpowiedzialnych za zaistniałą sytuację. Mailami z dnia 21 oraz 24 lutego 2013 r. dyrektor strony pozwanej zwrócił się do świadka J. J. o wyjaśnienie zaistniałej sytuacji, na co zostały mu udzielone stosowne odpowiedzi.

Następnie mailem z dnia 27 lutego 2013 r. zwrócił się ponownie do świadka J. J. o wskazania winnych całej sytuacji i zaproponowania ewentualnych sankcji służbowych. Wówczas to w dniu 4 marca 2013 r. został poinformowany przez J. J. o osobach, które w jej ocenie odpowiedzialne były za niewłaściwe oznakowanie skrzyżowania wraz z propozycją ewentualnych kar.

Dopiero wówczas dyrektor strony pozwanej powziął sprawdzone i zweryfikowane informacje o przyczynach powstałych uchybień, chronologii i przebiegu czynności odbiorowych oraz naruszeniu obowiązków pracowniczych przez konkretnych pracowników. Tym samym kara nagany została zastosowana z zachowaniem wymaganych 2 tygodni od dnia powzięcia wiadomości, gdyż wręczenie kary nastąpiło w dniu 8 marca 2013 r.

Również za bezzasadny należy uznać zarzut powódki dotyczący wskazania w pisemnej informacji o ukaraniu skrzyżowania ulic: K. i S. w S.. Z treści pisma bowiem wynika, iż sformułowane zarzuty dotyczyły budowy drogi wojewódzkiej od drogi krajowej nr (...) do drogi wojewódzkiej nr (...) wraz z węzłami. Wprawdzie w miejscowości S. istnieje faktycznie skrzyżowanie ulic: K. i S., jednakże skrzyżowanie to nie łączy się ze wschodnią obwodnicą W.. Należy wskazać, iż powódka już w dniu 15 lutego 2013 r. miała wiedzę o tym, że kwestia oznakowania, co było przyczyną nałożenia na nią kary porządkowej, dotyczyła skrzyżowania ulic: K. i S. w S.. Ponadto postępowanie dowodowe wykazało, iż w dniu nakładania kary powódka przed jej nałożeniem została uprzednio wysłuchana i doskonale zdawała sobie sprawę, iż kwestia oznakowania dotyczyła skrzyżowania ulic K. i S. w S., a nie K. i S..

Bezzasadność powyższych zarzutów powódki nie przesądza jednak o prawidłowości zastosowania wobec powódki kary porządkowej przez pracodawcę i w konsekwencji o wyniku procesu.

Przechodząc do meritum sprawy, Sąd uznał, że ukaranie powódki nie było uzasadnione merytorycznie. Sąd miał co prawda na uwadze to, że kara porządkowa może być nałożona nawet za stosunkowo niewielkie uchybienia obowiązkom pracowniczym, także popełnione nieumyślnie – jednak zdaniem Sądu, uchybienia te muszą dotyczyć pracownika, któremu udzielana jest kara.

Jak wynika z przeprowadzonego postępowania dowodowego, rozpoczęcie całej inwestycji miało miejsce w 2009 r. i wówczas inżynierem kontraktu była inna osoba, która delegowała swoje uprawnienia na swoich asystentów - inspektorów nadzoru poszczególnych branż. W zakresie robót drogowych uprawnienia te w 2009 r. zostały przekazane E. B. oraz K. R.. Powódka zaczęła uczestniczyć w zakresie spornej inwestycji od października 2010 r., kiedy to zostało jej powierzone pełnienie funkcji inżyniera kontraktu.

Jednakże w ramach realizacji inwestycji inżynier kontraktu odpowiadała za sprawy związane z szeroko pojętym zarządzaniem projektami, czuwaniem nad tym aby te projekty były realizowane zgodnie z harmonogramem rzeczowo-finansowym, zgodnie z budżetem.

W ramach powierzonego powódce stanowiska inżyniera kontraktu na odcinku, który obejmował roboty budowlane w zakresie włączenia nowo budowanej drogi wojewódzkiej do drogi krajowej (...) w miejscowości S. oraz prace nad dwoma liniami kolejowymi, powódka miał być osobą koordynującą wszystkie działania, monitorującą postęp prac, sprawdzającą zgodność prac z założeniami wskazanymi w harmonogramie realizacji prac, czuwaniem nad rozliczeniami finansowymi, nad zgłaszaniem zamawiającemu potrzeb dostępności środków finansowych. Ponadto, miała uczestniczyć w radach budowy, inicjować zmiany do zawartych umów, dokonując ich opisu i oceny. W oparciu o system FIDIC, jako pierwsza miała dokonywać oceny zasadności ewentualnych roszczeń czy zgłoszeń wskazywanych przez wykonawcę, czy nadzór autorski i informować o tym zamawiającego. Powódka nie była bezpośrednio odpowiedzialna za wykonanie inwestycji w poszczególnych branżach, albowiem odpowiedzialni za poszczególne wycinki pracy byli konkretni inspektorzy nadzoru inwestorskiego, a w przypadku robót drogowych była to K. R.. Fakt ten potwierdzają nie tylko dowody z dokumentów, ale harmonizujące z nimi zeznania świadków Z. N. oraz J. J.. Z treści zeznań tychże świadków jednoznacznie wynika, iż rola powódki ograniczała się do kompleksowej koordynacji i zapewnienia ciągłości prac na prowadzonej inwestycji. Natomiast odpowiedzialnymi za prawidłowe przeprowadzenie prac na poszczególnych odcinkach inwestycji w zakresie danej branży byli konkretni inwestorzy nadzoru inwestycyjnego. Powódka nie miała bowiem ani fizycznych możliwości (z uwagi na ogrom prac), ani też odpowiednich uprawnień w zakresie wszystkich robót branżowych wykonywanych na spornej inwestycji, ażeby bezpośrednio samodzielnie dokonywać pełnej i kompleksowej kontroli całości przedsięwzięcia. To poszczególni inspektorzy nadzoru inwestorskiego, posiadający odpowiednie kwalifikacje sprawowali pieczę i nadzorowali pracę w zakresie poszczególnych branż. Dokonywali wpisów w dziennik budowy w zakresie wykonywanych na bieżąco prac i

zgłaszanych uwag i zastrzeżeń (do czego powódka nie była uprawniona). Warte podkreślenia jest przede wszystkim iż na taki charakter zaangażowania powódki w sporną inwestycję wskazywała jej pośrednia przełożona J. J. – zastępca dyrektora ds. realizacji inwestycji, dokonująca także na zalecenie dyrektora DSDiK czynności wyjaśniających w powyższej sprawie. Dyrektor J. wskazując krąg osób odpowiedzialnych kategorycznie wykluczyła możliwość przypisania powódce jakiegokolwiek zawinienia opisanego przez stronę pozwaną w treści pisma nakładającego karę porządkową nagany.

Odnosząc się natomiast do protokołów odbioru końcowego, należy wskazać, iż choć powódka uczestniczyła w pracach komisji, to jednak nie była członkiem komisji mającej dokonać odbioru końcowego inwestycji. Zgodnie z treścią zarządzenia dyrektora strony pozwanej nr 3/2013 z 10 stycznia 2013 r. to komisja miała dokonać oceny wizualnej robót oraz jakościowej na podstawie przedłożonych przez wykonawcę oraz sprawującego nadzór inwestorski dokumentów, wyników badań i pomiarów. Podpisując protokoły odbioru powódka nie dokonywała potwierdzenia odbioru samych robót, ale fakt rzeczywistego czynnego uczestniczenia przy czynnościach odbioru końcowego dokonywanego przez powołaną komisję. W tym zakresie, rola powódki ograniczała się do przedkładania komisji odpowiednich dokumentów, wyjaśnień, udzielania informacji, o które wnioskowała komisja.

Z powyższych względów, w ocenie Sądu, nie można przypisać powódce odpowiedzialność za stwierdzone w dniu 15 lutego 2013 r. braki w oznakowaniu, nie taka była bowiem rola ani zadania powódki w ramach prowadzonej inwestycji.

Odnosząc się do drugiej przyczyny, w ocenie Sądu jest ona nieprawdziwa.

Jak wskazała strona pozwana, powódka jako osoba uczestnicząca w odbiorze potwierdziła nieprawdę w protokole Nr 4/2013 z dnia 14.02.2013 r. rozdział 3, że braki stwierdzone w oznakowaniu (stwierdzone wcześniej przez powódkę jako osobę uczestniczącą w odbiorze w protokole Nr 2 i 3/2013 z dnia 04.02.2013 r. w rozdziale III pkt. 12 ppkt. c), zostały uzupełnione; jednakże w dniu 15.02.2013 r. stwierdzono brak oznakowania pionowego znakami B-2 i C-9 na skrzyżowaniu ulic K. i. S. w S., który wpłynął na zagrożenie bezpieczeństwa uczestników ruchu drogowego.

Z treści protokołu Nr 2 i 3/2013 z dnia 4 lutego 2013 r. rozdział III pkt. 12 ppkt. c) wynika, iż do dnia 14 lutego 2013 r. wykonawca miał uzupełnić oznakowanie zgodnie z zatwierdzonym projektem organizacji ruchu docelowego, którego braki zostały stwierdzone przez komisję tego właśnie dnia w trakcie dokonywania przeglądu oznakowania poziomego i pionowego. Jednocześnie w nawiązaniu do stwierdzonych usterek, członkowie komisji w dniu 6 lutego 2013 r. sporządzili protokół uwag, odnośnie zabezpieczenia technicznego drogi, w którym zostały wskazane usterki, które miały zostać usunięte przez wykonawcę do 14 lutego 2013 r. Natomiast notatką służbowa z dnia 14 lutego 2013 r. wykonawca potwierdził usunięcie wskazanych w uwagach komisji z dnia 6 lutego 2013 r.

Jednakże jak wynika z treści uwag z dnia 6 lutego 2013 r., komisja na odbieranym odcinku drogi stwierdziła nie brak znaków B-2 i C-9.

Nie można zatem przyjąć, iż powódka podpisując protokół miała potwierdzić nieprawdę w zakresie znaków B-2 i C-9, skoro bowiem komisja odbioru w swoich uwagach przede wszystkim nie zawarła informacji o tym, iż stwierdzono w ogóle braki tych znaków. Uwagi komisji dotyczyły bowiem znaków: B-33, A-2, B-34, F-4, A-32 oraz B-21. Natomiast z notatki wykonawcy wynika, iż wszystkie usterki opisane w uwagach z dnia 6 lutego zostały usunięte., co potwierdza również przeprowadzone postępowanie dowodowe.

Nie można zatem przyjąć, iż powódka podpisując protokół odbioru z 14 lutego 2013 r. potwierdziła nieprawdę, albowiem komisja odbioru nigdy nie zgłaszała żadnych uwag w zakresie oznakowania pionowego dotyczącego znaków B-2 i C-9. Relacja ta pozostaje w zgodzie z zeznaniami świadków, którzy potwierdzają fakt, iż „niekompletności” oznakowania spornego skrzyżowania została ujawniona dopiero po otwarciu i włączeniu do ruchu budowanego odcinaka drogi, kiedy to część kierowców, przejeżdżając przez skrzyżowanie wjeżdżała na pas ruchu dla pojazdów jadących z przeciwka.

Natomiast w ocenie Sądu, kwestia tego, czy oznakowanie skrzyżowania było niewłaściwe, czy też niewystarczające jest dość problematyczna. Należy bowiem wskazać, iż oznakowanie poziome skrzyżowania wykonane było w sposób prawidłowy (żadna ze stron tych okoliczności nie kwestionowała), co umożliwiało jednak kierowcą (gdyby tylko zwracali uwagę na oznakowanie poziome) właściwe poruszanie się po skrzyżowaniu, o czym świadczyć może fakt, iż nie wszyscy kierowcy wjeżdżali „pod prąd”. Kierowcy zobowiązani są bowiem do przestrzegania nie tylko pionowego oznakowania drogi ale również do znaków poziomych i sytuacji braku ewentualnych znaków pionowych należy stosować się do oznakowania poziomego.

Zaakcentowania wymaga także zastosowana przez pracodawcę niewspółmierność kary porządkowej nagany nałożonej na powódkę w stosunku do innych kar nałożonych na członków komisji odbiorowej, co których zastosowano kary upomnienia. Nawet jeżeli przyjąć (czego Sąd I instancji w swoich rozważaniach nie czyni) iż powódce można byłoby przypisać jakiś stopień odpowiedzialności za powstałe uchybienia w oznakowaniu – to bezpośrednią odpowiedzialność za dopuszczenie do takiej sytuacji ponoszą członkowie komisji, która w ramach czynności odbioru dopuścili daną inwestycję drogową do otwarcia dla użytkowników dróg, z wszelkimi tego konsekwencjami. W tej sytuacji natomiast dyrektor J. B., ignorując ustalenia i wnioski postępowania wyjaśniającego swojego zastępcy, arbitralnie uznał iż powódka ponosi największy z przyjętych stopień odpowiedzialności i nałożył na nią karę nagany.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał karę porządkową nagany za merytorycznie nieuzasadnioną i dokonał jej uchylenia o czym **orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku.**

Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w sprawie na podstawie art. 11 ust 1 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów opłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu w zw. z art. 98 Kodeksu postępowania cywilnego.

Sąd zasądził w/w kwotę od strony pozwanej z uwagi na to, iż w sprawie jest traktowana jako strona przegrywająca, a zgodnie z art. 98 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). O powyższym **orzeczono w punkcie II sentencji wyroku.**

Sąd odstąpił od nakładania na stronę pozwaną obowiązku zwrotu dalszych kosztów postępowania w postaci opłaty od pozwu, od której uiszczenia powódka była zwolniona z mocy ustawy, o **czym orzekł w punkcie III sentencji wyroku.**